

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7024200057
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7024200057.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Stanislava Sojku, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24. 1. 2024 sp. zn. 6T/101/2022 (č.l. 650) takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 24. 1. 2024 podľa § 82 ods. 2, ods. 4 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o zrušenie uložených obmedzení a povinností a ich kontroly technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil sťažnosť obžalovaný A. B. priamo do zápisnice o výsluchu zo dňa 24. 1. 2024.

Obžalovaný v písomných dôvodoch sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplýva dôvodnosť trestného stíhania. Celé obvinenie a následné väzobné stíhanie bolo postavené na výpovedi svedka C. A. a svedkyne D. E.. Svedok obžaloby C. A. využil svoje právo nevypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por. Právo nevypovedať využil napriek tomu, že za skutok priamo súvisiaci s prejednávanou trestnou vecou už bol potrestaný schválenou dohodou o vine treste. Uložený trest C. A. považuje za neprimerane nízky z dôvodu, že v prípravnom konaní usvedčoval obžalovaného A. B. zo spáchania trestného činu, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Svedkyňa (obžaloby) D. E. vo svojej výpovedi uviedla, že v prípravnom konaní (svedecká výpoveď pred vznesením obvinenia zo dňa 18. 5. 2022 a svedecká výpoveď po vznesení obvinenia zo dňa 22. 7. 2022) bola závislá na pervitíne a tento pravidelne užívala. K výpovedi bola zmanipulovaná zo strany polície a pervitín si aplikovala bezprostredne pred výsluchom a malo to byť za prítomnosti príslušníka PZ. Svedkyňa potvrdila svedeckú výpoveď svedka A., že obžalovaný strelnú zbraň, samopal chorvátskej výroby zn. F., G. XXXX, H. X G. I. XXXX bez výrobného čísla, s tlmičom hluku výstrelu C. A. nepredal. Nedisponoval ňou, a do kontaktu so zbraňou prišiel iba spôsobom, že svedok C. A. ju obžalovanému ukázal. Udialo sa to v bare J. D. K. D.. Do uvedeného baru prišli za účelom obstarania drog. Svedkyňa sa záverom obžalovanému ospravedlnila, že svojou výpoveďou spôsobila obžalovanému komplikácie. Poukázala na vtedajšiu drogovú závislosť, ako aj na fakt, že jej stav zneužili príslušníci polície a zmanipulovali ju vypovedať proti obžalovanému. V kontexte s výpoveďou svedkyne D. E. je zrejmé, prečo svedok C. A. využil svoje právo nevypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por. Dňa 20. 2. 2024 bol vypočutý svedok H. L., ktorý mal byť podľa predchádzajúcich výpovedí svedkyne D. E. z prípravného konania prítomný pri predaji zbrane. Svedok H. L. vo svojej svedeckej výpovedi poprel, aby sa niekedy s obžalovaným o predaji zbrane rozprával. Existencia dôvodného podozrenia, že obvinená osoba spáchala trestný čin,

je podmienkou sine qua non regulárnosti vzatia a držania vo väzbe. Aby bolo možné vziať obvineného do väzby, resp. ho vo väzbe držať, musí okrem formálnych náležitostí existovať aj tzv. dvojité materiálny predpoklad vzatia do väzby a to dôvodnosť obvinenia a dôvodnosť väzby. K tzv. dvojitému materiálnemu predpokladu vzatia obvineného do väzby Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 29/2015 z 18. februára 2015 konštatoval, že existencia dôvodného podozrenia, že obvinená osoba spáchala trestný čin, je podmienkou sine qua non (nevyhnutným predpokladom) regulárnosti vzatia a držania vo väzbe. Aby bolo možné obvineného vziať do väzby, musí okrem formálnych náležitostí existovať aj tzv. dvojité materiálny predpoklad vzatia do väzby, a to dôvodnosť obvinenia a dôvodnosť väzby. Súd rozhodujúci o väzbe je povinný dôsledne sa zaoberať otázkou dôvodnosti vzneseného obvinenia, a to vrátane preskúmania vzneseného obvinenia zo spáchania skutku obvineným. Súd rozhodujúci o väzbe je povinný vysporiadať sa s otázkou, či zadokumentované dôkazy racionálne odôvodňujú kvalifikáciu skutku (mutatis mutandis III. ÚS 29/2015). Predmetnú judikatúru je potrebné analogicky aplikovať aj pri rozhodovaní o opätovnom vzatí obvineného do väzby. V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít by obvinený nemal byť vzatý do väzby, držaný vo väzbe, a tým skôr ani opätovne vzatý do väzby, ak je možné očakávať, že dôjde k zastaveniu trestného stíhania. Analogicky je možné poukázať na právny názor Ústavného súdu SR vyjadrený v náleze sp. zn. III. ÚS 29/2015 tak, že nie je prípustné ďalšie trvanie väzby obvineného v prípadoch, v ktorých podľa výsledkov dokazovania možno dôvodne očakávať zastavenie trestného stíhania. V takýchto prípadoch musí byť obvinený neodkladne z väzby prepustený, a to aj vtedy, keď príslušný orgán činný v trestnom konaní rozhodnutie o zastavení trestného stíhania ešte nevydal. Je povinnosťou všeobecného súdu ako garanta ústavnosti a zákonnosti nariadenej väzby dôsledne sa zaoberať aj otázkou dôvodnosti vzneseného obvinenia. Ústavný súd v náleze sp. zn. II. ÚS 299/2021 zo dňa 30. septembra 2021 zdôraznil, že súd, ktorý o väzbe rozhoduje, je povinný skúmať ako jednu z tzv. materiálnych podmienok dôvodov väzby aj to, či zistené skutočnosti, teda aj dosiaľ vykonané dôkazy, nasvedčujú tomu, že sa skutok stal, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, a či skutok vykazuje znaky trestného činu. Súd nesmie vychádzať iba formálne z uznesenia o vznesení obvinenia, ale musí skúmať a hodnotiť dôkazy, ktoré k vzneseniu obvinenia viedli. Uvedené konštatovanie potvrdzuje aj nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 64/2012 z 4. júla 2012, v ktorom judikoval, že taký postup všeobecného súdu, ktorým tento vyvodí určité, pre rozhodnutie o spornej otázke podstatné skutkové zázvety, ktoré sú v priamom rozpore s dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, treba považovať za svojvoľný, a preto porušujúci základné právo na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie.

Za daných okolností ďalšie trvanie uložených obmedzení a povinností a ich kontroly technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov nepovažuje za dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolností navrhol, aby odvolací súd vyhovel sťažnosti obžalovaného a zrušil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 6T 101/2022 zo dňa 24.1.2024 a rozhodol o zrušení obmedzenia a povinnosti kontrolu technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Na podklade sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr. por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obžalovaného A. B. nie je neprípustná, hoci samosudkyňa okresného súdu v písomnom vyhotovení uznesenia sp. zn. 6T/101/2022 č. I. 650 – 656 zo dňa 24. 1. 2024 nesprávne poučila strany trestného konania, že proti uzneseniu je prípustná sťažnosť.

Samotná skutočnosť, že sťažnosť nie je prípustná vyplýva z ustanovenia § 185 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Podľa § 83 ods. 1 Tr. por. proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť. Sťažnosť nie je prípustná, ak o väzbe rozhoduje odvolací súd alebo dovolací súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. por. proti uzneseniu o nevzatí do väzby alebo uzneseniu o prepustení zatknutého obvineného na slobodu môže prokurátor podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia; to platí aj pre

podanie sťažnosti obvineným, obhajcom mladistvého obvineného alebo prokurátorom proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodoval podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, ustanovenie § 186 ods. 2 sa v tomto prípade nepoužije.

Podľa § 83 ods. 3 Tr. por. odkladný účinok má sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení obvineného z väzby, proti rozhodnutiu, ktorým nebola predĺžená lehota väzby, alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa nevyhovelo návrhu prokurátora podľa § 76 ods. 10. Ak však bol prokurátor prítomný pri vyhlásení takého rozhodnutia, má jeho sťažnosť odkladný účinok iba vtedy, ak bola podaná ihneď po vyhlásení rozhodnutia.

Krajský súd reagujúc na vyššie citované ustanovenie uvádza, že podľa § 82 ods. 1 Tr. por., ak sudca pre prípravné konanie alebo súd rozhodol podľa § 80 alebo § 81, že sa obvinený ponecháva na slobode alebo že sa z väzby prepúšťa na slobodu, na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, môže orgán rozhodujúci o väzbe zároveň uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností, najmä

- a) zákaz vycestovania do zahraničia,
- b) zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu,
- c) zákaz návštev určených miest,
- d) povinnosť odovzdať legálne držanú zbraň,
- e) zákaz vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydlija okrem vymedzených podmienok,
- f) povinnosť pravidelne alebo v určenom čase sa dostaviť na štátny orgán určený súdom,
- g) zákaz vedenia motorového vozidla a odovzdanie vodičského preukazu,
- h) zákaz styku s určitými osobami alebo zákaz úmyselne sa priblížiť k určitej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov,
- i) povinnosť zložiť peňažné prostriedky na účely zabezpečenia nároku poškodeného na náhradu škody,
- j) zákaz alebo obmedzenie kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, alebo
- k) zákaz zdržiavať sa v blízkosti obydlija určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Podľa § 82 ods. 2 Tr. por. povinnosti alebo obmedzenia zruší alebo zmení na návrh prokurátora, obvineného alebo probačného a mediačného úradníka v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom aj bez takého návrhu súd. Rovnako sa postupuje vo vzťahu k udeleniu výnimky z uložených primeraných povinností alebo obmedzení na nevyhnutný čas, ak bola nariadená kontrola technickými prostriedkami.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenia § 82 ods. 1, ods. 2 Tr. por. nadriadený krajský súd považuje za nutné uviesť, že zrušenie uloženia obmedzení a povinností a ich kontroly technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami je rozhodnutím, ktoré sa viaže na ustanovenie § 80 ods. 1 alebo § 81 Tr. por., a to pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 Tr. por.

Samotné konštatovanie, že obžalovaný dodržiava všetky uložené povinnosti a obmedzenia uložené okresným súdom, neznamená automaticky skutočnosť, že u obžalovaného zanikli konštatované dôvody väzobného stíhania, ako to ustálil prvostupňový a následne aj krajský súd.

Okresný súd správne v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo správy probačnej a mediačnej úradníčky boli zistené porušenia uložených povinností a obmedzení u obžalovaného objektivizovaných v správe. Na strane druhej z vyjadrenia obhajcu a obžalovaného zaslaného krajskému súdu vyplýva, že u obžalovaného v mieste trvalého pobytu – M. N. došlo k narušeniu manželského spoluzitia s manželkou, čo vyústilo do skratového konania obžalovaného, kedy obžalovaný opustil povinnú zónu a odišiel na posed nachádzajúci sa nad domom. Po uvedomení si následkov a analýzy svojho konania a zlého psychického stavu osobne kontaktoval probačnú a mediačnú úradníčku.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že obžalovaný bol uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 20. 6. 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn.

7Tos/63/2023 zo dňa 12. 7. 2023 prepustený z väzby na slobodu, momentom založenia technického zariadenia pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. za súčasného nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu. Podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. e), písm. f) Tr. por. obžalovanému boli uložené obmedzenia spočívajúce v zákaze vycestovania do zahraničia, v zákaze vzdať sa z miesta pobytu na adrese M. XXX/XXX, XXX XX M.- N., okrem účasti na nariadených úkonoch orgánov činných v trestnom konaní alebo so súhlasom súdu alebo príslušného probačného a mediačného úradníka, za účelom zabezpečenia základných životných potrieb lekárskej starostlivosti každý pracovný deň od 9:00 hod. do 11:00 hod., povinnosť spočívajúca dostaviť sa v lehotách stanovených príslušným probačným a mediačným úradníkom k príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi a dodržiavať jeho pokyny. Podľa § 82 ods. 4 Tr. por. bola nad obžalovaným uložená nariadená kontrola uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z., ktorej je povinný sa podrobiť.

Pokiaľ ide o návrh na zmenu uložených obmedzení a povinností zo strany obžalovaného, Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 6T 101/2022 zo dňa 15. 11. 2023 rozhodol o zmene uložených obmedzení a povinností podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. e), písm. f) Tr. por. tak, že obžalovanému bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze vzdať sa z miesta pobytu na adrese M. XXX/XXX, XXX XX M. – N., okrem nariadených úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo so súhlasom súdu alebo príslušného probačného a mediačného úradníka za účelom zabezpečenia základných životných potrieb a starostlivosti o maloleté deti, lekárskej starostlivosti, hľadania si zamestnania a stretnutia so svojím obhajcom každý pracovný deň od 7:30 hod. do 9:00 hod. a od 12:00 hod. do 17:00 hod. a počas víkendov a dní pracovného pokoja v čase od 9:00 hod. do 11:00 hod. a od 14:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že ostatné povinnosti a obmedzenia ostali nezmenené.

V predmetnom uznesení prvostupňový súd konštatoval dôvodnosť trvania náhrady väzby u obžalovaného s tým, že u obžalovaného aj naďalej trvá dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu uvedeného v obžalobe okresného prokurátora. Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie prvostupňovým súdom, dôvodnosť podanej obžaloby sa nerozptýlila, naopak naďalej pretrváva.

K existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. okresný súd uviedol, že dôvodnosť preventívnej väzby naďalej pretrváva, a to z obavy z možného pokračovania trestnej činnosti vo vzťahu k osobe obžalovaného, ktorý sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne uznaný vinným. Napokon ani predchádzajúce odsúdenia nemali na osobu obžalovaného taký vplyv, aby sa bol vyhol prípadnej protiprávnej činnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je prípustná.

Krajský súd konštatuje, že nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu s výnimkou zlého poučenia procesných strán a v celom rozsahu si osvojil zákonné a podrobné odôvodnenie zo strany okresného súdu, na ktoré krajský súd v celom rozsahu poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.